

Till
Högsta domstolen

HÖGSTA DOMSTOLEN
JS 02

INKOM: 2022-02-01
MÅLNR: B 2765-21
AKTBIL: 12

YTTRANDE

Mål nr B 2765-21 (Mohammed Khan ./ Riksåklagaren)

Förelagd därtill får jag härmed slutföra Mohammed Khans talan enligt följande.

Mohammed Khan vidhåller vad som tidigare anförts, med följande tillägg och förtydliganden.

I enlighet med vad Mohammed Khan berättat provbodde han endast hos sin flickvän under den i målet aktuella tidsperioden, det vill säga en kort och tidsbegränsad period. Åklagaren har anført att det inte varit fråga om någon på förhand bestämd tillfällig vistelse eftersom han aldrig haft för avsikt att återvända till Sandeslätt 14 i Angered. Denna slutsats grundar åklagaren på den omständigheten att Mohammed Khan efter provboendet tillsammans med flickvännen flyttade till en annan adress. Härvid bör det dock belysas att Mohammed Khan bodde hemma hos sin syster på adressen Sandeslätt 14 i Angered före det att han provbodde med flickvännen. När Mohammed Khan och den tidigare flickvännen (de är inte tillsammans längre och har inte bott ihop sedan deras provboende avslutades) beslutade att de inte skulle bo tillsammans beslutade han sig för att flytta hem till sina föräldrar på Smaragdgatan 13 i Västra Frölunda. Anledningen härtill är att han då studerade på Fastighetsakademin som ligger i just Västra Frölunda och att det var lämpligt att flytta dit när provboendet inte fungerade. Detta förfarande är dock inte oförenligt med 8 § folkbokföringslagen. Tvärtom är denna tillämplig när en person under en på förhand bestämd tid av högst ett år regelmässigt tillbringar sin dygnsvila på en annan fastighet än den där han eller hon har sin egentliga hemvist. Avsikten var hela tiden att provboendet skulle vara kortvarigt. Provboendet blev också mycket kortvarigt, vilket inte minst illustreras av att brottstiden i gärningsbeskrivningen endast uppgår till en månad. Det finns ingenting som ens indikerar att Mohammed Khan hade för avsikt att provbo hos sin flickvän i ett år eller mer. De faktiska förhållandena talar istället med styrka för att det var fråga om ett kortvarigt provboende, och när detta inte fungerade bestämde sig Mohammed Khan för att flytta till sina föräldrar på permanent basis vilket han också anmälde till Skatteverket. Allt det sagda, i förening med vad som anförts tidigare, innebär sammantaget att åtalet ska ogillas.

Vidare kan det konstateras att Mohammed Khan arbetar och betalar skatt. Han erhåller alltså inte något socialbidrag eller liknande, varför agerandet inte har riskerat att resultera i

felaktiga utbetalningar från välfärdssystemet. Uppgifterna angående Mohammed Khan i folkbokföringen har inte heller använts för att begå brott. Med hänsyn till att Mohammed Khan inte har erhållit socialbidrag, bostadstillägg eller andra dylika förmåner har risken för att hans uppgifter i folkbokföringen skulle användas för att begå brott varit obefintlig. Skälen som låg till grund för återinförandet av bestämmelsen om straffansvar för folkbokföringsbrott gör sig därmed inte alls gällande i detta fall. Mot den bakgrunden, och med beaktande av att det har varit fråga om ett kortvarigt provboende, ska gärningen under alla förhållanden bedömas som ett ringa fall och då ska det inte dömas till ansvar.

Slutligen noterar Mohammed Khan att riksåklagaren delar hans uppfattning om att dagsbotens storlek ska sättas ned. För det fall att Högsta domstolens fastställer hovrättens dom i skuldfrågan ska domstolen, i likhet med vad parterna anfört och vad utredningen ger stöd för, sätta ned dagsbotens storlek betydligt.

Sammanfattningsvis ska Högsta domstolen bifalla Mohammed Khans ändringsyrkande.

ÖVRIGT

I händelse av frikännande dom eller att Högsta domstolen sätter ned dagsbotens storlek yrkas det ersättning enligt bifogad kostnadsräkning.

Göteborg den 1 februari 2022

Marcus Karner